

CRKVA U ŽIMBOLJI

vineri, 02 octombrie 2015

Prije par godina, ne tako duboko unazad, znao sam bar jednom mjese no

putovati
poslovnim obvezama u Žimbolju (rum. Jimbolia).

Ovaj

dinami ni gradi tamiške županije smješten je na veoma plodnome tlu ravnih arskog dijela Banata, u najzapadnijem dijelu Rumunjske, uz samu granicu sa Srbijom. Ovdje su se proizvodile sve do 1994. kvalitetne cigle i crijepovi. Po doma o ciglani je grad i nama, Karaševcima poznat, jer mnoštvo je zidina naših ku a podignuto ili pak krovova pokriveno pomo u njezinim proizvoda.

Rekao

sam na samom po etku da sam se u ovome mjestu, slu ajem okolnosti, nalazio dosta esto tijekom godine... esto u odnosu na koliko puta posje ujem ovaj kraj u sadašnjosti. Bez izuzetaka sam, tada, prolazio pored Crkve sv. Vendelina, jer mi je to bilo usput. A, crkvu, unato svog objima i lijepe aritekture skoro da nisam primjetio. Djelovala je kao da su je ljudi svjesno zapustili i ostavili joj sudbinu na milost i nemilost vremenu.

Stigao

sam ponovno u Žimbolju pri kraju lipnja, tako er poslovno, na poziv nogometaša amatera iz Klokoti a, koji ovdje putuju svake godine radi jedne prijateljske utakmice s doma ima. Ja sam, ovoga puta u svojstvu novinara, trebao obilježiti doga aj u stranicama Hrvatske gran ice. Slu ajem okolnosti, jedan je od naših vrijednih Klokoti ana postao prije dvije godine župnik u ovome mjestu pa je pozvao ekipu iz Klokoti a da prvu stanku naprave u Crkvi sv. Vendelina. A, ovdje...iznena enje! Ništa više nije podsje alo na staru zgradu pored koje sam neko prolazio, skoro neopažaju i je.

Danas,

crkva ima širok osmjeh na licu jer osje a da ne vrijeme, ve ljudi brinu o njenoj sudbini, a jedan je od tih ljudi župnik Davor Luka ela. „ Ja sam župnik u Žimbolji ve od 2013. godine – kaže nam vele asni Davor – i zaista, crkvu sam našao u žalosnom stanju. Krov je bio pun pukotina, pa je kiša, doslovce, padala u crkvu. uo sam jednu pri u kako se jedna stara gospo a ispovijedala, pa je rekla tadašnjem župniku, Ma aru: Vele asni, kaplje kiša na mene u ispovjedaonici! A, župnik, da je utješi kaže joj: pa i na mene kaplje! To je žalosna, ali istinita pri a.

Žimbolja

je nakon pada komunizma i nakon odlaska više od deset tisu a Nijemaca odavde, jako teško oporavila, a crkva je od tada, uz dana u dan, sve više propadala. Voda je u inila velike štete, oprala je slike sa zidova. Golubovi su na tisu u kvadratnih metara ostavili svoj izmet debljine od 40 centimetara. Otklonili smo svega 1200 vre a golubovog izmeta. Zamislite kakav je samo smrad bio kada je kiša padala!

Nakon što smo sve to po istili pokrenuli smo

projekt obnove crkve. Kad smo tražili novac od op ine, naj-prije nam se odgovorilo rumunjski da nema novaca za crkvu jer op ina nije zadnjih 25 godina ni jedan lej iz svog budžeta izdvojila za crkvu. Doslovno nisu znali ni legalni na in putem kojeg da nam pomognu. Pitali smo onda susjedne crkve iz Dete, Arada, Sânnicolau Mare, kako su uspjele dobiti novac od svojih op ina, pa smo

pokazali metodu i ovim našim ljudima iz Opine Žimbolja.

Skupili

smo, za po etak, deset tisuća eura od opine te od privatnih poduzetnika iz Žimbolje i započeli obnovu krova. Nijemci koji su pošli odavde još; dan danas skupljaju se u okolici Ulma, u Njemačkoj. Tada kada se skupe budu otprilike 1500 ljudi. Ja sam ove godine bio tamo za Duhove i služio sam im misu. Rekao sam im da obnavljamo crkvu pa su mi skočili u pomoć. Pomogli su mi da otklonimo sa zidova ono što je bilo vlažno, pomogli su mi da napravimo novu ogradu i još; puno toga.

Ove

godine smo dobili 18 tisuća eura od Vlade Republike Rumunjske, novac koji će nam omogućiti, zajedno s dodatnom pomoć u od strane opine, ljudi i ovdanih; njih poduzeća, da izradimo nešto više; od 80 posto vanjske žbuke na crkvi. Jer, zaboravio sam reći, crkva je ogromna. Samo za žbukanje imamo nešto više; od 3500 kvadratnih metara. To je velika katedrala! U nju stane do tisuća ljudi na misi. ";

A, vi, dragi moji Karaševci, kad se god naete u Žimbolji svratite u centar grada, gdje ćete sigurno opaziti jednu prekrasnu crkvu, koja se obnavlja zahvaljujući jednom našem prekrasnom ovjeku. Uite i pozdravite ga!

Daniel Lucacela